

P. I. C.

PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (c)
A'DAM GEM. GIRO C 2985

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Juli 1930 No. 2
Derde jaargang No. 13

VAKVEREENIGINGEN CONTRA VAKVEREENIGINGEN:

Bij van Leer's Metaalfabrieken in Amsterdam wordt gestaakt. Er zijn van de 120 werklieden circa 40 buiten bedrijf gegaan. Deze hebben rugge-
steun gevonden bij de N.A.S.-organisatie, de moderne konfessioneele en
syndikalistische bonden hebben hun leden geadviseerd, aan het werk te
blijven. Een bekend verschijnsel dus, dat arbeiders ook in hun bonden
georganiseerd zijn om onderkruiperswerk te doen, alleen met dit nieuwtje,
dat ook de syndikalistten zich bij het bekende drietal van onderkruipersor-
ganisatie hebben gevoegd.

Zoo ziet het er in het eerst uit. Maar dan worden de georganiseerde
werkwilligen door de stakers zoogenaamd gemolesteerd, en dat bracht
de genoemde 4 organisaties ertoe, per strooibiljet de steun van de
Amsterdamsche arbeiders op te roepen, voor hun werkwillige leden.

"Waar zijn we nu aan toe", zeiden de Amsterdammers, "moeten we nu
steun verleenen aan onderkruipers tegen stakers?"

Maar de stakers worden in het strooibiljet een "minderheid" genoemd,
die zich bij het besluit van de meerderheid van het bedrijf had moeten
neerleggen. De staking werd een "rel" genoemd en de pging om de wer-
kenden het werk te beletten, een "terreur". Volgt een blad van de N.A.S.
Organisatie, waarin wordt gezegd, dat de 4 bonden, op hun leden druk
hebben uitgeoefend, door met steunonttrekking te dreigen. Rosseau
krijgt daarin een extra les over zijn mooi gezelschap.

Dat brengt dan Rosseau op de been, die in een strooibiljet oproept,
te "waken tegen misdaad".

Hij scheldt de plaatselijke leider van het N.A.S., met name Dissel,
uit, de eigenlijke aanstichter van deze misplaatste staking te zijn, en
wel omdat hij voorheen al zooveel verknoeid zou hebben in deze en andere
kwesties. Dissel heeft aldus Rosseau, door zijn misdadig optreden deze
staking uitgelokt, om zijn aanzien als "revolutionaire" leider te her-
stellen. Dat hierbij Rosseau, bij het optellen van wat zij, de syndika-
listten, al voor de N.A.S. leden hebben gedaan, niet al te nauwkeurig met
de waarheid omgaat, hebben wij in het voorbijgaan wel opgemerkt. Want,
wanneer hij vermeldt, dat op de werf Conrad in Zaandam, de syndikalis-
tische organisatie voor het weer in het werkstellen van een ontslagene
N.A.S. georganiseerde opgetreden is, dan is dat tenminste niet juist.
Het was een syndikalistisch georganiseerde die ontslagen was, en het
waren de arbeiders van de Conrad zelf, die de actie voor hun kameraad
gezamenlijk als bedrijf voerden. En met kracht werd tijdens deze actie
ervoor gewaakt geen vakbond erbij te halen, omdat anders de springstaf
in de actie er direct in kwam.

Wij willen ons er niet inmengen, of het een "rel"-of wel een
staking is bij van Leer, of het strijd tegen het kapitaal is of een

misdad aan arbeidersbelangen en van welke kant dan deze misdaad ge-
pleegd is. Maar dit blijkt wel duidelijk, dat de arbeiders onder
elkaar zich onderkruipers of aan de andere kant misdadigers noemen.
En de oorzaak van deze strijd van arbeiders tegen arbeiders, dat
zijn de belangen van de vakverenigingen zelf, of beter, van degenen,
die van de vakvereniging leven. De belangen van de arbeiders komen
daarbij in de knel, en wat erger is, de gedachte van de klassestrijd,
destrijd van de arbeid tegen het kapital, wordt door de modder ge-
sleept.

**De strijd tegen het kapitaal kan alleen door de arbeiders zelf
gevoerd worden, en hun organisatie, die hen allen als arbeiders aaneen
sluit, is de bedrijfsorganisatie. Het onderhandelen met de onder-
nemers, wat tot één zaakje voor de vakverenigingsbestuurders geworden
is, staat de actie van de arbeiders in de weg. En daarom moeten de
vakverenigingen weg, wil de klassestrijd nieuw opleven.**

.....

HET EERSTVOLGEND P.I.C. -NUMMER VERSCHIJNT IN SEPTEMBER.

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (c)
A'DAM, GEM. GIRO C 2885

Dit persmateriaal wordt
aan belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het
kapitalisme voert tot steeds
heviger crisissen, welke in
steeds groter werkloosheid en
telkens diepere ontzetting
van het productieapparaat hun
uitdrukking vinden, waardoor
miljoenen arbeiders buiten de
productie staan en aan de uit-
hongering zijn prijsgegeven. De
thans op den voorgrond treden-
de rationalisatie van het be-
drijfsleven versnelt het tempo
van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en
de steeds groeiende onzekerheid
van bestaan dwingen de arbeiders
den strijd voor de
communistiche productiewijze
aan te binden. De groepen van
Internationale Communisten
wekken de arbeiders in dezen
strijd op, het beheer en de
leiding van productie en distri-
butie volgens algemeen gelden-
de, maatschappelijke regels
ZELF ter hand te nemen, om
mee DE ASSOCIATIE VAN
VRIJE EN GELIJKE PRODU-
CENTEN te verwezenlijken.

De groepen van Internati-
onale Communisten zien den
wezenlijken vooruitgang der
arbeidersbeweging in de ont-
wikkeling van het zelfbewust-
zijn der arbeiders. Daarom
plaatsen ze zich tegenover de
leiderspolitiek van de parie-
mentaire partijen en van de
vakbeweging en stellen de
leuze:
**ALLE MACHT AAN DE
ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!**

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HANDEN DER BEDRIJFSORGANISATIE'S!**

15 Juli '31.

DE ANARCHISTISCHE JONGEREN EN DE PROPAGANDA VOOR DE BEDRIJFSORGANISATIE.

Op vergaderingen van het Verbond van Anarchistische Jongeren
deze winter werd door hunzelf vastgesteld dat ze waren vastgeloo-
pen. Het kwam er niet in de eerste plaats op aande arbeiders tot
het anarchisme te bekeeren. Het voornaamste vraagstuk was: hoe
zullen de arbeiders de proletarische revolutie doorvoeren en hoe
werken de anarchistische jongeren daar het best aan mee. Ze beslo-
ten zich daarom niet meer Verbond van Anarchistische Jongeren te
noemen, maar Verbond van Revolutionaire Jongeren, en propaganda
te maken voor de B.O., omdat dit de organisatievorm was, waarmee de
arbeiders zelf hun eigen strijd voeren. Geen overeenstemming kon
worden bereikt over het vakverenigingsvraagstuk; besloten werd
dit in de loop van de winter verder te bespreken en op de Pinkster
Mobilisatie definitief uit te vechten.

DE PINKSTER MOBILISATIE.

Hiervan gaven we nog geen verslag, daarom zullen we het hierbij nog
even doen. Doordat deze P.M. niet op anarchistisch standpunt stond,
maar een P.M. was van revolutionaire jongeren, die de B.O. wilden
propageeren, konden wij er ook actief aan deelnemen.

Op deze P.M. kwamen verschillende tegenstellingen naar voren.
Deze tegenstellingen waren niet anarchisme contra marxisme. Het
bleek zelfs duidelijk dat deze tegenstelling verouderd was. Er zijn
nu nieuwe scheidingsmuren gekomen, die dwars door het anarchistische
en marxistische kamp heenlopen. De tactische verschillen die tus-
schen Marx en Bakunin bestonden, zijn verouderd. Ook voelen wij de
dikwijls juiste critiek van de anarchisten tegen de marxistische
theorie, zoals die door de sociaal-democraten tot staatsocialisme
verdraaid is, niet als tegen ons gericht. De tegenstelling marxisme
- anarchisme is eigenlijk al verouderd gebleken in de revolutie,
waar marxisten en anarchisten stonden tegenover andere marxisten
en anarchisten.